

عنوان مقاله:

آلودگی صوتی؛ حتی یک دست هم صدا دارد!

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی تحقیقات پیشرفته در علوم، مهندسی و فناوری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

پوریا زرشناس - کارشناسی ارشد شیمی معدنی دانشکده علوم شیمی و نفت - دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

در محیط زیست و محیط کار، آلاینده هایی وجود دارند که میتوانند آسایش و سلامت و حتی ایمنی افراد را به مخاطره بیندازند. این آلاینده ها میتوانند در هوا، زمین و آب باشند. آلاینده های هوا شامل فیزیکی و شیمیایی هستند. در مبحث «آلودگی هوا»، آلاینده های فیزیکی دارای اهمیت بالایی میباشند. آلاینده های فیزیکی شامل «آلودگی پرتوها و میدانها»، «آلودگی نوری» و «آلودگی صدا» میباشند. واژه صحیح در این خصوص «آلودگی صدا/Noise Pollution» میباشد و واژه متداول «آلودگی صوتی» از نظر علمی صحیح نمی باشد؛ زیرا اگر آن را بپذیریم باید در موارد مشابه باید بگوییم «آلودگی هوایی»، «آلودگی منظری» و مانند آن. امواج صوتی جزء لاینفک زندگی انسان و سایر جانداران است؛ اما همه انواع امواج صوتی مفید نیستند. امواجی که ناخواسته، ناخوشایند و قابلیت آسیب رسانی داشته باشند صدای Noise نام دارد. واژه «سر و صدا» یک غلط مصطلح است. و سایر دسته امواج صوتی را موسیقی/Music می نامند. همه اصوات طبیعی، مکالمه افراد و نواختن با ابزارهای مخصوص را موسیقی میگویند. موسیقی یک آوای از پیش طراحی شده است که دارای نظم معینی در دامنه ها، فرکانسها و تناوبهای خاص خود میباشد و اثر مخرب ندارد. بنابراین هر صوتی که خارج از این قاعده باشد نیز جزو صدا محسوب میگردد. به طور مثال فریاد زدن، نواختن موسیقی با آلات غیر متعارف و حتی موسیقی های تفریحی و برخی استفاده های نامناسب از همدست ها نیز قابلیت آسیب رسانی به بدن را دارند و جزو صدا طبقه بندی میشوند.

کلمات کلیدی:

آلودگی صوتی، صوت، صدا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1223518>

